

Villy Søvndals tale ved Socialistisk Folkepartis landsmøde

Taler

Villy Søvndal
Partiformand for Socialistisk
Folkepart

Dato

28. april 2007

Sted

Idrætshøjskolen i Vejle

Forestil jer, at vi er samlet til SF's landsmøde i 2010. SF har siddet i regering i godt et år.

Til den tid er vi ikke bare 10.000 medlemmer, men en del flere - og vi vil til den tid få brug for en større landsmødesal, med alle de mange delegerede...

Forestil jer det.

Vi kigger tilbage på vores andet år i regering.

Hvad ser vi tilbage på?

Når jeg synes det lidt spændende at lege med tanken, så er det fordi jeg var i Norge tidligere på året for at besøge vores venner i SV.

Den norske finansminister, Kristin Halvorson, som jo besøgte os på landsmødet sidste år, hviskede til mig under en debat deroppe:

”Ved du godt, at vi har fået gennemført mere på ét år i regering, end vi fik i de tyve år forinden.”

Det er derfor - og kun derfor - at SF skal i regering! For at få gennemført vores politik! Ikke for SF's skyld, men for velfærden, miljøet og frem for alt for danskernes skyld.

Hvad har SV så fået gennemført? Ja, de har bl.a. fået

- * trukket tropperne ud af Irak
- * de har fået godkendt den Palæstinensiske samlingsregering
- * de har fået tilført kommunerne store beløb til velfærd
- * de har fundet midler til en 50 % forøgelse af den kollektive trafik
- * og de har fået gennemført en massiv satsning på børne- og uddannelsesområdet

For 3 uger siden havde SFU landsmøde. De står historisk stærkt og er formentlig landets største politiske ungdomsorganisation med mere end 1900 medlemmer.

Ja - lad os vise SFU vores anerkendelse... Og hvad var den klare melding fra SFU'ernes landsmøde:

SFU ser gerne SF i en kommende regering. De mange nye medlemmer - både i SFU og SF - vil simpelthen ikke være med i et parti der kun står på sidelinien og kritiserer.

De vil være med i et parti som skaber politiske resultater. De vil have indflydelse. Og de vil se at deres deltagelse og deres kontingent omsættes i Danmarks mest visionære, praktiske politik.

Det er det mandat vores mange nye medlemmer har givet. Det er det mandat SFU'erne har givet.

Derfor skal vores fælles mål også være at samles til SF's landsmøde i 2010 og slå fast:

”Vi har fået gennemført mere af vores politik det seneste år, end vi fik i de tyve foregående:”

For er det ikke dét, politik handler om? Er det ikke derfor vi er her? For at realisere vores projekt - for at gøre samfundet bedre?

Vi lever i verdens bedste land. Der er så mange fantastiske ting ved Danmark.

Sådan skal det også være i fremtiden. Og der er nogle ting ved det danske samfund i dag, som bekymrer mig.

Lad mig derfor minde om, at vi ikke er i regering endnu og at vi har store opgaver foran os.

På alle store og afgørende stræk i dansk politik i disse år, er SF ikke med. Lad mig minde om, at vi er i opposition.

Vi er i opposition til den mest højredrejede regering i nyere historisk tid. Næste valg kommer til at være for eller imod Anders Fogh og Pia Kjærsgaard. Anders Fogh forsvinder ikke af sig selv.

Og det er derfor vores opgave at udfylde rollen som regeringens stærkeste og mest markante modstander, er så vigtig.

For hvis ikke vi fører benhård oppositionspolitik nu, så går der nemlig al for lang tid inden vi selv får gennemført alt det, vi ønsker for vores samfund.

Men det skal også siges klart i dag, at det ind imellem er temmelig hårdt arbejde at skabe fodslag mellem Socialdemokraterne, De Radikale og SF.

Socialdemokraterne bør holde op med at være bange for deres egen skygge - vi vinder ikke valget ved at kopiere Anders Foghs asylpolitik eller indgå forlig der forringer velfærden og folkeskolen.

Og De Radikale må indse, at det kræver et centrum-venstre flertal at få væltet Fogh og sat en anden dagsorden for Danmark.

Men SF har alligevel sat sig for at skabe et ægte alternativ til Anders Fogh, og vi har bevist, at der er ingen - ingen - modsætning mellem at være oppositionens stærkeste kort og regeringens og Dansk Folkepartis skarpeste kritikere nu - og så på at ville have maksimal indflydelse efter et valg.

For SF er der tre opgaver, der hænger nøje sammen: At være regeringens og Dansk Folkepartis skarpeste kritikere her og nu. At være partiet, der arbejder for at samle oppositionen om et fælles alternativ til VKO. Og at gå efter maksimal indflydelse til SF efter et valg.

SF kan og skal alle tre ting på én gang. Og det vil lykkes gennem en alliance med alle de danskere, der mærker Foghs nedskæringspolitik og længes efter en ny kurs for vores samfund. SF ER alternativet til Anders Fogh og Pia Kjærsgaard.

Men jeg vil også gerne understrege, at det er vigtigt at alle i SF og SFU er med i dette her. Resultater - både i opposition og i regering, kommer ikke af sig selv. Og hele organisationen skal være med i arbejdet.

* * *

Det er en stor fornøjelse at stå her i dag. SF har aldrig været større.

Aldrig har et SF-landsmøde været så stort. Medlemmerne vælter ind, og vi har netop rundet 10.000.

Men ikke nok med det. Den ene undersøgelse efter den anden viser også, at centrum-venstre vælgerne vil have SF med ved bordet sammen med de andre centrum-venstrepartier.

En undersøgelse i Ugebrevet A4 viste for få uger siden, at 79 % af de socialdemokratiske og 61 % af de radikale vælgere, mener af oppositionen skal findes en fælles, politisk platform, hvis næste valg skal vindes.

Den mest foretrukne regeringskonstellation efter næste valg omfatter SF, hvis man spørger centrum-venstrevælgerne.

En undersøgelse fra Epinion viste i januar det samme: Centrum-venstrevælgerne ser SF som en naturlig del af regeringsalternativet.

Mit budskab til oppositionspartiernes ledere er derfor: Centrum-venstrevælgerne ønsker en samarbejdende opposition, og de ønsker SF med i en kommende regering.

SF er klar til at tage ansvar for en ny politisk kurs og deltage i en regering - og ingen oppositionsledere bør opsætte ultimative krav imod dette - ultimative krav i dansk politik har før slået fejl.

I SF har vi da også selv kun ét ultimativt krav: Fogh skal væltes.

Det er vælgerne, der med deres stemme tilkendegi'r, at de ønsker en helt anden retning for dette samfund. Fogh forsvinder ikke af sig selv.

Og kast nu bare blikket på Norge én gang til: Det var en samarbejdende opposition mellem centrum-venstrepartierne der flyttede magten i Norge.

Og det er en samarbejdende centrum-venstreregering, som har givet SV mulighed for at realisere mere af deres politik på ét år, end de gjorde i de 20 år forinden. Dét kommer ikke af sig selv.

Har SF så måttet sluge en kamel eller to, når vi har siddet 1 år i regering? Ja - selvfølgelig. Det gør man i politik, når man ikke har 90 mandater. Lad os da tale åbent om det.

Så selvfølgelig følger der kompromisser med en regeringsdeltagelse. Der gør der da. Sådan er dét. SF er parat til kompromisser, så længe de bringer os i den rigtige retning.

Men at stå på sidelinien og råbe ind på banen, mens Pia Kjærsgaard og Anders Fogh spiller spillet - det giver en langt dårligere fordøjelse, skulle jeg hilse og sige.

* * *

Fogh-regeringen har fejlet på alle afgørende områder i dansk politik:

Velfærdspolitik, med Foghs fornemmelse for forringelser og managementstyring.

Klimapolitisk, med Foghs fornemmelser for Lomborg.

Udenrigspolitik, med Foghs fornemmelser for Irak.

Der er altså tre tungtvejende grunde til at højrefløjen skal fjernes fra magten: De har ødelagt velfærden, de har set passivt til mens klimatruslen er eksploderet og de har ført en udenrigspolitik til stor skade for danske interesser.

Nu prøver Fogh og hans ministre så at skubbe seks års snavs ind under gulvtæppet. Men prøv lige at tænke lidt nærmere over det:

For det første: I årevis har den angrebet de offentligt ansatte. Socialrådgivere, pædagoger, hjemmeplejere og skolelærere er blevet pisket rundt i manegen.

Skemaer, kolonner, elevplaner og tabeller har dræbt arbejdsglæden.

I fem år har regeringen forsøgt at takkes vælgerne ved at gøre dem til ”kunder i butikken” - alt imens at de har gjort livet surt for de helt almindelige mennesker, som skal levere omsorgen, undervisningen og hjælpen.

Nu vil regeringen lave en ”friheds-reform”. Den skal så erstatte flere års hetz.

Imens flygter lærerne fra skolerne, flere og flere stopper i ældreplejen.

Socialrådgiverne bliver mødt af bjerge af sager, når de ansættes. Og går ned med stress eller flygter fra jobbet i et hæslende tempo. Det er et spil uden vindere.

Jeg fik en henvendelse fra en socialrådgiver i København. Nyuddannet og med masser af socialt engagement. Hun holdt i et år. Nu er hun tilbage på skolebænken og vil noget helt andet.

Vi har set eksempler på plejearbejdere, der skal bruge over halvdelen af deres tid på dokumentere, hvad de laver i stedet for at bruge arbejdstiden på de ældre.

Forestil jer dét. Hvordan skal man beholde arbejdsglæden, hvis man bliver pålagt ovenfra, at man skal ind bag et skrivebord i stedet for at give omsorg til samfundets ældre?

En undersøgelse viste i forrige uge, at unge mennesker ikke vil arbejde i det offentlige - og lige pludselig kunne man se regeringens ministre få travlt med at lovprise den offentlige sektor og de offentligt ansatte.

Men tilbage står det faktum, at regeringen tog fejl, da den troede, at den kunne management-styre den offentlige sektor i stedet for at vise tillid til de ansatte.

For det andet: I fem år har regeringen skåret ned på miljøindsatsen og kastet

millioner efter Bjørn Lomborg. Sjældent har en regering læst skriften på væggen så dårligt:

Klimadiskussionen er her og der og alle vegne. Bjørn Lomborgs, Anders Fogh Rasmussens og George W. Bush's dagsorden bliver nu mødt med hovedrysten over hele verden.

Lad os sige dét, som Fogh og Pia Kjærsgaard ikke har erkendt eller ikke vil sige højt: klimaspørgsmålet er diskussionen om menneskehedens eksistens:

Den dagsorden vil blive afgørende for, hvordan vi løser flygtningeproblemer, u-landsbistanden, sikkerhedspolitikken og finansieringen af fremtidens velfærd.

I sidste uge kom det frem, at dansk eksport af energiteknologi er tredoblet og vokset med 6,9 mia. kr.. Det er godt. Men det er meget sigende for denne regering, at den anskuer indsatsen for vedvarende energi som en udgift.

Energiministeren siger at regeringens plan om 30 % vedvarende energi vil koste samfundet 5,2 mia.

Men Ingeniør-foreningens langt mere ambitiøse målsætning om 50 % vedvarende energi vil give en årlig samfundsøkonomisk gevinst på 15 mia. Det siger noget om fantasiløsheden og modvilligheden hos regeringen.

Jeg er ikke i tvivl. Der er tusind gode grunde til en ambitiøs omstilling til ren energi, ja - en energi-revolution. Men at den samtidig vil skabe arbejdspladser, regional vækst og økonomisk grundlag for velfærden, er noget der vil komme alle til gode i det danske samfund.

Om 5 år kan der være op imod 50 millioner mennesker på flugt, fordi deres ø eller kystområde er blevet oversvømmet, ligesom det er sket for beboerne på en lille ø i den Bengalske Bugt. (Jeg tør slet ikke prøve at udtale navnet på øen...)

Flygtningestrømmene vil skabe konflikter. Vi ser det i Dafur. I USA diskuterer man åbent, at CIA og forsvarsministeriet skal begynde at anskue klimaforandringerne som en sikkerhedstrussel.

Heldigt - trods alt - at Anders Fogh har en vis fornemmelse for, hvornår de

politiske vinde vender, men hvis regeringen først sætter sejl når Golfstrømmen vender, så vil det være for sent.

Efter 6 spildte år ved magten fortjener Anders Fogh og Connie Hedegaard ikke længere tillid i klimaspørgsmålet. Det skal nye kræfter til.

For det tredje: I mere end fire år har den danske regering stået last og brast med George W. Bush og den vanvittige krig i Irak. For hver dag forøges antallet af dræbte - både civile irakere og koalitionsens soldater.

Mere end 4 mio. irakere er sendt på flugt.

Regeringen har - i øvrigt helt i modstrid med virkeligheden - sagt, at Danmark har fulgt "FN-sporet" i Irak. Men når FN appellerer til at Europa tager sit medansvar for flygtningekatastrofen, så er det en regering der er på vild flugt.

Forestil jer, at vi havde haft en anden regering i 2003. Kunne man forestille sig SF ville have været med til at sætte Irak-krigen i gang? Nej, vel!

Og så bare dette. Bag ved dette ligger der jo en hel værdikamp. Vi skal holde fast i kampen for et mangfoldigt samfund, med plads til mange forskellige livsformer. Det har værdi i sig selv. Det kan man sagtens mene, uden at give køb på sine egne værdier og holdninger.

I SF skal vi arbejde for mangfoldigheden i samfundet, fordi det beriger både vores individuelle liv og fællesskabet.

Men som parti skal vi naturligvis samtidig være klar over, at vi er samlet om progressive, venstreorienterede værdier. Man må dele sig efter anskuelser i politik.

* * *

Til Anders Fogh vil jeg sige: Du er en nederlagets mand på samtlige dine dagsordener. På klima, på Irak, på velfærd.

Det må give stof til eftertanke, at ingen af de skibe, som regeringen har sat i søen, har klaret pynten endsige er kommet i havn.

Statsministeren sagde ved sin tiltrædelse at man i Danmark skulle kunne arbejde sig op fra at være bistandsklient til at blive bankdirektør.

Mig bekendt er det ikke sket.

Men jeg har til gengæld været vidne til en mand, der er gået fra at være statsminister, til at være en mand med en skovl i nærerne:

Sjældent har jeg set en statsminister mere travlt beskæftiget med at fjerne sten på sin vej...

I øjeblikket rydder statsministeren sten af vejen med en hastighed, som enhver entreprenør ville misunde ham.

Og har I lagt mærke til at Anders Fogh har fået en ny sætning, som skal give lidt mere tyngde i dét han siger?

Han har ellers indtil nu kun haft tre sætninger:

”Der er ikke noget komme efter”, ”Det kan jeg fuldstændig afvise” og ”Skal vi nu ikke kigge fremad”.

Nu er han altså begyndt at indlede sine sætninger med et ”jeg bliver altså nødt til at sige...”

Så, Anders, jeg bliver altså nødt til at sige: Både ideologisk og praktisk er din politik en fiasko. Jeg bliver altså nødt til at sige det...

Når nu Fogh sådan går og fjerner sten på vejen - betyder det så at vi nu kan låne os tilbage, i forvisning om, at, nu er landets statsminister ved at få greb om tingene?

Jeg vil ikke overraske jer ved mit svar: Nej!

* * *

Til danskerne vil jeg sige: Det er IKKE ligegyldigt, hvem der bestemmer. Fogh

forsvinder ikke af sig selv. Der ER forskel i dansk politik. Lad os sørge for, at de forskelle kommer til at kunne mærkes, efter næste valg.

Det er helt afgørende at SF sætter de højeste ambitioner for Danmarks fremtid. Det gælder udenrigspolitik. Det gælder på vores fælles velfærd. Det gælder vores børn uddannelse. Og det gælder forholdene for den klode vi giver videre til vores børn.

Vi i SF har løsningerne på den fejlslagne politik, som højrefløjen herhjemme og internationalt har gennemført.

For det første: Vores vision for at afværge klimatruslen er klokkeklar, og når vi er til SF's landsmøde næste gang igen, og SF har været med i en regering i godt et års tid, så ser jeg for mig at Danmark er rykket afgørende nærmere uafhængigheden af fossile brændstoffer.

Jeg ser for mig, at Danmark har taget et kæmpe skridt i retning af også i fremtiden at kunne være energi-mæssigt selvforsynende.

Jeg ser for mig at Danmark har gjort København til ikke bare Danmarks, men hele verdens mest ambitiøse og fremsynede Hovedstad, når det gælder boliger, trafik og miljø.

Ja, jeg ser faktisk for mig, at Danmark har som mål, som langsigtet ambition, at blive verdens første CO₂-neutrale nation.

Og jeg ved, at det er os i SF der har sat målene, fremført løsningerne - og leveret de politiske redskaber til at indfri ambitionerne, så dansk forskning og dansk erhvervsliv får de vækstbetingelser, som er nødvendige for at løfte opgaven. Intet mindre.

For det andet: Vores vision for en udbygget velfærd baseret på et stærkt fællesskab er klokke klar.

Og jeg er overbevist om, at danskerne efter et år med SF i regering vil kunne se tilbage på en tid, hvor det er lykkedes at erstatte personaleflugt og frustration i den offentlige sektor, med arbejdsglæde og tro på at opgaverne kan blive løftet.

Vi vil have påbegyndt den genrejsning af den danske velfærds bygning, som er så påkrævet.

Vi vil have leveret bevis på, at det stærke velfærdssamfund er en model, som kommer alle danskere til gode.

Barnet, den unge, den studerende, den modne, den ældre og alle dem i den besværlige alder mellem 18 og 67 år. Den kortuddannede med lav løn og ufleksibelt arbejde - og den velhavende med hjemme-pc og bonuskort til British Airways:

Vi vil ikke have fået løst alle problemerne. Men vi vil have givet alle en smule tryghed og tiltro - tiltro til, at man ikke behøver at frygte at blive gammel i det her land.

Tiltro til, at vi, når vi har knoklet et helt liv og betalt vores skat, også får en værdig alderdom uden fattigdom, manglende omsorg og ensomhed.

Tiltro til, at sygehusene nok skal redde vores liv og få os på højkant igen. Tiltro til, at den lokale skole er det både bedste og naturlige valg for mit barn.

Tiltro til at mine børns lærere igen er begyndt at trives med deres job, og ikke kører sur i elevplaner og møder, men som er glade for igen at kunne bruge tid på undervisning og individuelle hensyn.

Hør nu her:

Højrefløjen har forsøgt at gøre det til et ekstremt synspunkt, at ville værne om fællesskaberne for vores børn, unge, syge, gamle og udsatte grupper.

Min mor, som er en ældre dame, bor på et plejehjem i Asp. Det er helt ude vestpå, ved Struer. Hun mærker også besparelserne.

Nu er der ikke længere et glas rødvin til maden lørdag aften. Køkkenet er flyttet fra stedet, så der er ingen duft af mad i bygningen. Det betyder noget for stemningen... de små ting... de stille glæder.

Og man har fjernet en nattevagt.

Det er ikke et ekstremt synspunkt at et så rigt samfund som vores har råd og overskud til omsorg, hjælp og støtte. Der ER råd til ordentlig bemanning på plejehjemmene - også om natten, hvis nogen skal op eller har brug for hjælp...

Det er ikke et urimeligt krav. Tværtimod er det jo alt dette, der har gjort vores samfund så rigt.

Det er ikke urimeligt, at vores ældre kan få et bad om morgenen og få et glas vin lørdag aften, hvis de har lyst.

Det er småligt, når verdens rigeste samfund ikke kan finde det overskud, og SF vil knokle for ordentlig omsorg for vores ældre og en god folkeskole til vores børn.

For det tredje: Vores vision om en dansk udenrigspolitik, der skaber global retfærdighed, er klokkeklar. Ognår vi er til SF's landsmøde næste gang igen, så ser jeg for mig, at Danmark er på et helt, helt andet spor udenrigspolitisk.

Vi vil kunne se tilbage på en markant kursændring i udenrigspolitikken, hvor Danmark vil førende i kampen mod fattigdom i verden og i kampen for reducere CO2-udslippet og drivhusgasserne og udbrede rene energi-løsninger.

Det bliver et mærkbart udenrigspolitisk kursskifte, når Danmark, med SF's kraftige fingeraftryk, fører selvstændig, ansvarlig og fremsynet udenrigspolitik.

EU står helt centralt i SF's strategi for at virkeliggøre vores politiske mål. Vores store dagsordener er de samme, hvad enten vi arbejder i Folketinget, EU-parlamentet eller FN:

Større social retfærdighed, kampen mod klimaforandringer og kampen for et verdenssamfund, hvor man satser på udvikling og chancer til mennesker på den her jord.

Vi skal rejse nye håb. Vi har de seneste år set hvor galt det går når udviklingsdagsordenen forvinder og den internationale retsorden kortsluttes.

* * *

Kort sagt er det SF's ambition af levere forandring på de afgørende områder, hvor Fogh-regeringen har svigtet danskerne: SF vil gribe klimatruslen ved roden, SF vil sikre ordentlig velfærd med gode skoler og ægte ældreomsorg og SF vil gennemføre en progressiv udenrigspolitik. Vi beder på den baggrund om vælgeres tillid, og lover til gengæld at knokle for et bedre Danmark.

Så dét SF vi har her i dag, og som vi er på landsmøde for at fejre og for at udvikle - dét SF er et SF som ser fremad.

Et SF som er optimistisk, og som ikke vil være fastlåst af fortidige alliancer og synspunkter, men som gennem mange, mange år har vist evnen til at holde fast i en både solidarisk og bæredygtig tråd i vores politik - dét skal stadig være styrende.

SF har i årevis været storleverandør af konkrete, politiske forslag. Forslag som skiftende regeringer så gennemfører med flere års forsinkelse.

Fremover skal SF selv realisere vores fremsynede forslag, men vi vil gøre det rettidigt, fordi fremtiden ikke altid kan vente, fordi fremtiden allerede er i morgen og ikke først om fem år.

Vi vil have indflydelse, vi vil se resultater, og vi forpligter os på vores medlemmers og vores vælgeres tillid - og vi tager den tillid så alvorligt, at vi går efter magten.

Og når så vores allierede er Londons borgmester, Livingstone, når han vil reducere Londons CO2-udslip med 60 % - ja, så er han vores allierede.

Eller når det er Arnold Schwarzenegger eller Al Gore eller Bill Clinton, der bedst matcher vores ambitioner for kloden - ja, så er de vores allierede.

SF skal være optaget af, at bygge alliancerne dér, hvor det progressive potentiale er: I dele af fagbevægelsen, blandt de mange unge på venstrefløj, blandt dem, der har forstået klimaspørgsmålets alvor, i virksomhederne.

Det er også forskerne, som mærker at forskningsfriheden er under pres. Det er de intellektuelle, som oplever at blive banket på plads i den offentlige debat.

Det er alle dem, der beskyldes for at være røde lejesvende og socialistiske ballademagere når de forfægter sund fornuft, gør brug af deres ytringsfrihed eller slås mod nedskæringer i velfærden.

Eller når det er de fremsynede virksomheder i Danmark, som Grundfos, NOTOX, Novozymes eller Danfoss som langt bedre forstår udfordringerne i verden - og langt bedre en brede dele af det borgerlige Danmark - ja, så er de vores allierede.

Og det samme gælder på velfærden. Igen og igen kåres Danmark som det mest konkurrencedygtige og globaliseringsparate samfund.

Ikke på trods af velfærd og lighed. Men på grund af velfærd og lighed.

Og så er jeg ikke bange for at argumentere for SF's sag - og bruge Financial Times eller The Economist som kilde, når de giver SF ret.

Jeg tror på at mennesker kan udvikle sig. Jeg tror på at mennesker har større potentialer, end vi nogen gange giver os selv og hinanden plads til at vise.

Sådan er det også med SF...

SF har en tydelig politik og klare visioner, som rækker meget længere, end vi historisk har evnet eller fået muligheden for at realisere...

Vi har været i opposition. Og vi har været støtteparti.

Men har det indfriet vores forventninger? Har det realiseret vores visioner? Har det for alvor sat det samfund igennem, som SF ønsker? Nej!

Lad os nu sammen gå skridtet videre. Lad os nu sammen vise, at potentialet og ambitionerne rækker længere...

Lad SF få chancen for at udvikle sig og demonstrere, at vi er andet og mere end landets bedste og mest ihærdige oppositionsparti. Det er et naturligt næste skridt.

Lad os tage teten efter næste valg, og få bragt Foghs regering til fald, ikke for at erstatte den med det næstbedste, men for at erstatte den med det bedste.

Vælgerne er eneste garanti for et SF med indflydelse og dermed en ny politisk kurs for Danmark. Det er SF, der har visionen om et Danmark med en stærk velfærd, en aktiv indsats mod klimatruslen og en ny udenrigspolitik.

Det er SF, der har de konkrete løsninger, der vil sikre en ordentlig ældrepleje, tilstrækkeligt varme hænder i den offentlige sektor, en god folkeskole og en massiv udbygning af sol- og vindenergi. Og det er SF, der kun har et ultimativt krav: Fogh skal væk. Han forsvinder ikke af sig selv. Det er op til os - og til vælgerne.

Tak skal I have. Velkommen til SF's landsmøde. Alle sammen. Tak - og velkommen.

Kilde

Fra prof. Robert Klemmensens private samling

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Socialistisk Folkeparti

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/villy-soevndals-tale-ved-sfs-landsmoede-2007>